

bedellerinden % 5 oranında vergi tevkifatı yapılacağı,

Saymanlık Adı : Samsun 2 Nolu Katma Bütçeli İdareler Saymanlık Müdürlüğü (TCK. 7. Bölge Müdürlüğü) Yılı : 2004 Dairesi : 2 İlam No : 726 Dosya No : 29717 Tutanak No : 30138 Tutanak Tarihi : 06.05.2008 Dosyada mevcut belgelerin okunup incelenmesinden sonra gereği görüldü; 1-726 sayılı ilamın 3.maddesi ile Tekkeköy ilçesinde bulunan Karadeniz Bakır İşletmeleri Anonim Şirketi Samsun İşletme Müdürlüğü'nde çalışmakta iken Karayolları 7.Bölge Müdürlüğü İkmal Başmühendisliği'ne atanan M.Birol Aslan'a yersiz olarak sürekli görev yolluğu ödendiği gerekçesi ile 881.600.000-liraya tazmin hükmü verilmiştir. Dilekçi özetle; Tekkeköy'ün 23.07.2004 gün ve 25531 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 5216 sayılı Büyükşehir Belediye sınırlarının genişletilmesinden önce o dönem Büyükşehir mücavir alan sınırları dışında ve belediyece ulaşım hizmetleri götürülmeyen Samsun iline bağlı bir ilçe olduğunu, 27.04.2005 tarih ve 25798 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 5335 sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun Geçici 4 üncü maddesinde; "yeni bir düzenleme yapılıncaya kadar 10.07.2004 gün ve 5216 sayılı Kanunun geçici 2.maddesi uyarınca Büyükşehir belediye sınırlarında yapılan değişiklikler, 6245 sayılı Harcırah Kanununun 3.maddesi (g) bendinin uygulanmasında dikkate alınmaz" denildiğini; ayrıca 5335 sayılı Kanuna dayanarak çıkarılan Harcırah Kanunu Genel Tebliği (Seri No 38) 3 üncü maddesinde de aynı hususa değinildiği belirtilerek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmiştir. 6245 sayılı Harcırah Kanununun 10.maddesine göre, buldukları memuriyet mahallinden başka bir yere sürekli görevle atanarlara yevmiye, yol masrafı, aile masrafı ve yer değiştirme masrafı birlikte ödenmektedir. Memuriyet mahalli aynı Kanununun 3.maddesinin g) fıkrasında; memur ve hizmetlinin asıl görevli olduğu veya ikametgahının bulunduğu şehir ve kasabaların belediye sınırları içinde bulunan mahaller ile bu

mahallerin dışında kalmakla birlikte yerleşim özellikleri bakımından bu şehir ve kasabaların devamı niteliğinde bulunup belediye hizmetlerinin götürüldüğü veya kurumlarınca sağlanan taşıt araçları ile gidilip gelinebilen yerler olarak, h) fıkrasında da; yukarıda g fıkrasında yazılı memuriyet mahalli dışındaki yerler başka yer olarak ifade edilmiştir. 23.07.2004 gün ve 25531 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Yasasının geçici 2.maddesi uyarınca Valilik Binası merkez kabul edilmek üzere 20 km yarıçapındaki daire sınırınının Büyükşehir Belediye sınırlarını oluşturacağı, bu sınırlar içinde kalan köylerin tüzel kişiliği sona ererek mahalleye dönüşeceği, orman köylerinin tüzel kişiliği devam edileceği, ormanlar ile ilgili kanun hükümleri saklı kalmak kaydıyla bu köylerin ise imar bakımından Büyükşehir Belediyesinin mücavir alanı sayılacağı hükme bağlanmıştır. Yukarıdaki madde hükmünün uygulanabilmesi amacıyla Samsun Büyükşehir Belediyesi’nin 8 Kasım 2004 tarihli toplantısında Samsun Büyükşehir Belediyesinde yer alan ilçe ve ilk kademe belediyeleri belirlenmiştir. Böylece 23.07.2004 tarihinden sonra Tekkeköy Belediyesi ilçe olarak Samsun Büyükşehir Belediyesine bağlanmış bulunmaktadır. Dolayısıyla Tekkeköy ilçesi 23.07.2004 tarihinden sonra memuriyet mahalli olarak değerlendirilip buralara yapılan atamalarda personele sürekli görev yolluğu verilmemesi gerekmekte ise de; 5335 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin 23/7/2004 tarihinden geçerli olmak üzere yürürlüğe giren (e) bendiyle 6245 sayılı Harcırah Kanununa eklenen geçici 4 üncü maddede; “Yeni bir düzenleme yapılıncaya kadar, 10.7.2004 tarihli ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun geçici 2 nci maddesi uyarınca büyükşehir belediye sınırlarında yapılan değişiklikler, 3 üncü maddenin (g) bendinin uygulanmasında dikkate alınmaz.” hükmüne yer verilmiştir. Bu hüküm gereğince, 5216 sayılı Kanunla büyükşehir belediye sınırlarında yapılan değişiklikler, yeni bir düzenleme yapılıncaya kadar, memuriyet mahallinin tanımında dikkate alınmayacak, dolayısıyla geçici 2 nci maddenin yürürlüğe girdiği 23/7/2004 tarihinden önceki uygulamaya devam edileceğinden ve 23.7.2004 tarihinden önce

Samsun Büyükşehir Belediyesi mücavir alanı dışında yer alan Tekkeköy ilçesinde ikamet edip Karayolları 7.Bölge Müdürlüğü İkmal Başmühendisliği'ne 23.7.2004 tarihinde atanan M.Birol Aslan'a yapılan sürekli görev yolluğu ödemesi nedeniyle verilen tazmin hükmü konusuz kalmıştır. Bu itibarla dilekçi iddialarının kabulü ile 726 sayılı ilamın 3.maddesi ile 881.600.000 liraya ilişkin verilen tazmin hükmünün KALDIRILMASINA, 2-726 sayılı ilamın 4.maddesi ile Bölge Müdürlüğü'nde çalışırken yaşlılık aylığı bağlanması nedeniyle akitleri feshedilen işçilere yapılan kıdem tazminatı ödemesinde, işçilerin raporlu oldukları günlerinin tamamının kıdem tazminatına esas sürenin hesaplanmasında düşülmesi gerekirken 126 günü aşan kısmının kıdem tazminatına esas süreden düşülerek hesaplanması nedeniyle 7.448.300.000 -liraya tazmin hükmü verilmiştir. Dilekçi özetle; Kıdem tazminatının 1475 sayılı İş Kanunu'nun 14.maddesi ile düzenlendiğini, aynı Kanunun 17.maddesinin 1.bendinin (b) fıkrasında ise işçinin kendi kusurundan ileri gelmeyen hastalık, kaza, doğum ve gebelik gibi durumlarda işverenin bildirimsiz fesih hakkının doğabilmesi için, işçinin hizmet süresine göre değişik 13.maddesindeki bildirim önelilerine altı hafta ilave edilmesiyle bulunan sürenin geçmesi gerektiğini, yine aynı kanunun "çalışılmış gibi sayılan haller" başlıklı 51 inci maddesinde de işçinin uğradığı kaza veya tutulduğu hastalıktan ötürü işine gidemediği günlerin çalışılmış gibi sayılacağını, bu konuda Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 16.11.1983 gün ve E-9-1067, K-1165 Yargıtay 9. Hukuk Dairesinin 10.12.1987 gün ve E-1987/10501 K-1987/10881 sayılı, aynı dairesinin, 09.04.1983 gün ve E-1992/10474, K-1993/5432 sayılı kararlarında makul sürenin 6 hafta aşmasına kadar geçen süre olduğunu, yine 9.Hukuk Dairesinin 02.11.2004 gün ve 2004/8774 E, 2004/24770 K sayılı ilamında makul sürenin 6+12 hafta olduğunu, Maliye Bakanlığı Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğünün bu konudaki 21.10.1996 gün ve B.07.0.BMK.019.115542-5931 sayılı yazılarının savunması ekinde gönderildiğini beyan ederek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmiştir. 4857 sayılı Kanunun 120.maddesi ile 25.8.1971 tarihli ve 1475 sayılı İş

Kanununun 14 üncü maddesi hariç diğer maddeleri yürürlükten kaldırılmış, Geçici 1 maddesi ile de; Bu Kanunun 120 nci maddesi ile yürürlükte bırakılan 1475 sayılı İş Kanununun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasının 1 inci ve 2 nci bendi ile onbirinci fıkrasında, anılan Kanunun 16, 17 ve 26 ncı maddelerine yapılan atıflar, bu Kanunun 24, 25 ve 32 nci maddelerine yapılmış sayılacağı hükme bağlanmış bulunmaktadır. 1475 sayılı Kanunun kıdem tazminatı başlık 14.maddesinde; “Bu Kanuna tabi işçilerin hizmet akitlerinin: 1. İşveren tarafından bu Kanunun 17 nci maddesinin II numaralı bendinde gösterilen sebepler dışında, 2. İşçi tarafından bu Kanunun 16 ncı maddesi uyarınca, 3. Muvazzaf askerlik hizmeti dolayısıyla, 4. Bağlı buldukları kanunla kurulu kurum veya sandıklardan yaşlılık, emeklilik veya malullük aylığı yahut toptan ödeme almak amacıyla; 5. (Ek: 25/8/1999 – 4447/45 md.) 506 Sayılı Kanunun 60 ıncı maddesinin birinci fıkrasının (A) bendinin (a) ve (b) alt bentlerinde öngörülen yaşlar dışında kalan diğer şartları veya aynı Kanunun Geçici 81 inci maddesine göre yaşlılık aylığı bağlanması için öngörülen sigortalılık süresini ve prim ödeme gün sayısını tamamlayarak kendi istekleri ile işten ayrılmaları nedeniyle, Feshedilmesi veya kadının evlendiği tarihten itibaren bir yıl içerisinde kendi arzusu ile sona erdirmesi veya işçinin ölümü sebebiyle son bulması hallerinde işçinin işe başladığı tarihten itibaren hizmet akdinin devamı süresince her geçen tam yıl için işverence işçiye 30 günlük ücreti tutarında kıdem tazminatı ödenir. Bir yıldan artan süreler için de aynı oran üzerinden ödeme yapılır. (Değişik fıkralar: 17/10/1980 – 2320/1 md.): İşçilerin kıdemleri, hizmet akdinin devam etmiş veya fasılalarla yeniden akdedilmiş olmasına bakılmaksızın aynı işverenin bir veya değişik işyerlerinde çalıştıkları süreler gözönüne alınarak hesaplanır...” denilmektedir. Yukarıya alınan maddenin birinci fıkrasında, işçinin işe başladığı tarihten itibaren “hizmet akdinin devamı süresince” her geçen tam yıl için kıdem tazminatı ödeneceği belirtilmiş ikinci fıkrasında da işçilerin kıdemlerinin “çalıştıkları süreler” göz önüne alınarak hesaplanacağı belirtilmiştir. Bilindiği üzere “hizmet

akdinin devamı süresi" ile "çalışan süre" kavramları birbirinden oldukça farklıdır. Zira, hizmet akdi devam etmiş olmasına rağmen bu sürenin tamamında çalışılmamış olabilir. Örneğin, grev ve lokavt, muvazzaf askerlik hizmeti sırasında işçinin çalışması söz konusu olmadığı halde hizmet akdi sona ermez, askıda kalır. O halde bu ve benzeri durumlarda çalışılmayan sürelerin işçinin kıdemine dahil edilip edilmeyeceği hususunun belirlenmesi önem kazanmaktadır. 4857 sayılı Kanununun 25 inci maddesinin 1 nci bendinin (b) fıkrasında; işçinin kendi kusurundan ileri gelmeyen hastalık, kaza, doğum ve gebelik gibi durumlarda işverenin bildirimsiz fesih hakkının doğabilmesi için; işçinin hizmet süresine göre değişen 17. maddedeki bildirim önelilerine altı hafta ilave edilmesiyle bulunan sürenin geçmesi gerektiği belirtilmiştir. Yine aynı Kanununun "Çalışılmış gibi sayılan haller" başlıklı 55 maddesinde de işçinin uğradığı kaza veya tutulduğu hastalıktan ötürü işe gidemediği günlerin çalışılmış sayılacağı öngörülmüştür. 4857 sayılı Kanununun 17. maddesi belirsiz süreli iş sözleşmelerinin süreli feshini düzenlemektedir. Bu madde hükmünde; "Belirsiz süreli iş sözleşmelerinin feshinden önce durumun diğer tarafa bildirilmesi gerekir. İş sözleşmeleri; d) İşçi üç yıldan fazla sürmüş işçi için, bildirim yapılmasından başlayarak sekiz hafta sonra, feshedilmiş sayılır. Bu süreler asgari olup sözleşmeler ile artırılabilir. Bildirim şartına uymayan taraf, bildirim süresine ilişkin ücret tutarında tazminat ödemek zorundadır. " denilmektedir. Bununla ilgili olarak 10. Dönem Toplu İş Sözleşmesi'nin İhbar Önelileri" başlıklı 125. maddesinde hizmet akdi 10 yıldan fazla sürmüş işçi hakkında, ihbarın diğer tarafa bildirilmesinden başlayarak 12 hafta sonra feshedilmiş olacağı hüküm altına alınmıştır. Böylece 4857 sayılı Kanununun 17. maddesindeki sözleşme ile ihbar önelinin artırılabilmesi hakkındaki hüküm nedeniyle hizmet akdi 10 yıldan fazla sürmüş işçi için ihbar öneli 12 hafta olarak belirlenmiştir. Öte yandan, Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 16.11.1983 tarih ve Esas No:9-1067, Karar No:1169 sayılı Kararında, çalışılmış gibi sayılan sürelerin 1475 sayılı İş Kanununun 51 inci maddesinde

düzenlendiği, makul ölçüyü aşan istirahatlı sürelerin çalışılmış gibi sayılmayacağı ve dolayısıyla kıdem tazminatının hesabında dikkate alınmayacağı açıklanmıştır. Yargıtay 9. Hukuk Dairesinin 10.12.1987 tarih ve Esas No: 1987/10501, Karar No:1987/10881 sayılı ve 09.04.1993 tarih ve Esas No: 1992/10474, Karar No: 1993/5432 sayılı kararlarında da işçinin hastalık ve kaza gibi nedenlerle işine devam edememesi halinde bunun makul bir kısmının kıdem tazminatı hesabında nazara alınmasının mümkün bulunduğunu, bu makul sürenin 1475 sayılı İş Kanununun 17.maddesinin "Sağlık sebepleri" başlığını taşıyan 1.bendinin (b) fıkrasının ikinci paragrafındaki süre olarak kabulünün uygun olacağı, buradaki süreninde hastalığın işçinin işyerindeki çalışma süresine göre 13.maddedeki bildirim önelllerini 6 hafta aşmasına kadar geçen süre olduğu belirtilmiştir. Bu duruma göre, işçilerin kıdem tazminatlarının hesabında 4875 sayılı İş Kanununun 25.maddesinin 1.bendinin (b) fıkrasının 2nci paragrafında belirtilen hastalığın işçinin işyerindeki çalışma süresine göre 17.maddedeki bildirim önelllerini 6 hafta aşmasına kadar geçen sürelerin makul süre olarak kabul edilerek bu sürelerin kıdem tazminatının hesabında dikkate alınması gerekmektedir. Bu itibarla, Bölge Müdürlüğü'nde çalışırken yaşlılık aylığı bağlanması nedeniyle hizmet akitleri feshedilen işçilere yapılan kıdem tazminatı ödemesinde işçilerin hizmet akdinin devamı süresince raporlu oldukları (10 hafta + 6 hafta) 126 günlük kısmının kıdem tazminatına esas sürenin hesabında dikkate alınmasında mevzuata aykırılık bulunmamaktadır. Bu nedenle dilekçi iddialarının kabulü ile 726 sayılı ilamın 4.maddesi ile 7.448.300.000 liraya ilişkin verilen tazmin hükmünün KALDIRILMASININA, 3-726 sayılı ilamın 5.maddesi ile yıllara sari yapım işlerine ait hak ediş ödemelerinden %5 oranında Gelir Vergisi kesintisinin yapılmaması gerekçesi ile 10.796.050.000-liraya tazmin hükmü verilmiştir. Dilekçi özetle; yüklenicinin işe başlama tarihinin 17.05.2004 işin bitim tarihinin ise; 14.08.2004 (90 gün) olarak tespit edildiğini, 2004 yılı içinde bitirilecek olan işe ait hazırlanan 1 nolu hak edişin idare tarafından onaylandığını

(13.12.2004) buna bağlı olarak ilgili Firma 13.12.2004 tarih ve 155801 nolu faturasını keserek idareye sunduğunu, o tarihte nakit yetersizliğinden dolayı 30.12.2004 tarihinde tahakkuk işleminin yapılarak aynı gün ilgili firmaya ödendiğini, idare işin 2004 yılı içinde bitirilemeyeceğine karar vererek 21.12.2004 tarihli işin bitimini 15.05.2005 olarak belirleyerek süre uzatımı verdiğini, bu işin yılı içinde başlayıp yılı içinde biten bir taahhüt işi olduğunu ve bu nedenle Gelir Vergisi Kanununun 94.maddesinde belirtilen Gelir Vergisi stopajına tabi olmadığını, idarece verilen süre uzatımının Gelir Vergisi Kanunu'nun 42.maddesinde belirtilen birden fazla takvim yılına sirayet eden taahhüt işine dönüştüğünü, hak ediş onayı ve akabinde fatura düzenlenmesinden sonra doğan miktar artık yüklenici için bir alacak niteliğinde olduğunu, idare hak edişi faturadan hemen sonra süre uzatımından önce ödemiş olsaydı gelir vergisi stopajı doğmayacağını, yüklenicinin Kurumlar Vergisi Mükellefi olduğunu 2004 yılına ait bu iş ile ilgili kesintileri faturalarına 2004 yılı hesap dönemi itibariyle diğer gelirleri ile birlikte beyana dahil ettiğini ve bağlı bulunduğu Vergi Dairesine beyan ederek ödediğini, Devletin herhangi bir gelir kaybının bulunmadığını, mükelleflerin Kurumlar Vergisi, Gelir Vergisi Stopaj ve Katma Değer Vergisi borcunun olmadığına dair Vergi Dairesi yazısı dilekçesi ekinde sunulduğunu beyan ederek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmiştir. 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun 42 nci maddesinde; "Birden fazla takvim yılına sirayet eden inşaat ve onarım işlerinde kar veya zarar işin bittiği yıl kati olarak tespit edilir ve tamamı o yılın geliri sayılarak, mezkur yıl beyannamesinde gösterilir." Denilmiş, aynı Kanunun 94 üncü maddesinin 3 üncü bendinde ise, 42 inci madde kapsamına giren işler dolayısıyla bu işleri yapanlara ödenen istihkak bedellerinden % 5 oranında vergi tevkifatı yapılacağı, hükme bağlanmıştır. 10.10.2003 tarihinde ihale edilen ve Özcan Kamışlı yükleniminde bulunan "Trafik Sinyalizasyon Sistemi Yapılması" işinin sözleşmesine göre iş bitim tarihi 11.12.2003 olmasına karşılık 24.12.2003 tarih ve 614-3-4861 sayılı süre uzatım kararlarıyla işin bir bölümünün

yapımı 2004 yılına aktarılmış ve bu haliyle söz konusu sari hale gelmiş bulunmaktadır. Bu duruma göre süre uzatım kararının alındığı tarihten sonra düzenlenen 2 ve son nolu hak ediş tutarı üzerinden %5 oranında Gelir Vergisi tevkifatı yapılması gerekmektedir. Aynı şekilde 19.04.2004 tarihinde ihale edilen ve Akten İnş.ve Tic.ve san.A.Ş. yükleniminde bulunan "Ulubey-Sarpdere il Yolu Yapım ve Onarım İşi"nin sözleşmesine göre iş bitim tarihi 14.08.2004 olmasına karşılık verilen süre uzatımı kararı söz konusu işin 2005 yılına sari hale getirildiği dolayısıyla 21.12.2004 tarihli olurla kesinleşen 1 nolu ara hak ediş ödemesinden %5 oranında Gelir Vergisi tevkifatı yapılması gerekmektedir. Her ne kadar dilekçi söz konusu işe ait fatura süre uzatım kararından önce kesildiği için bu hak edişten gelir vergisi tevkifatı yapılmadığı belirmişse de bu hak edişin ödemesi süre uzatım kararından sonra ödendiği ve ödeme tarihinde de işin sari hale geldiği açık olduğundan gelir vergisi tevkifatının yapılması gerekmektedir. Dilekçi, yüklenicilere ait gelir/kurumlar, gelir vergisi stopajı ve katma değer vergisinden dolayı 1.1.2005 tarihinden itibaren vergi borcu yoktur yazısını ve Akten İmşaat Tic.ve San.A.Ş.'ye ait 2005 ve 2006 Kurumlar vergisi beyannamesini göndermek suretiyle tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmişse de, söz konusu yazıdan anılan iş dolayısıyla elde edilen kar veya zarara ait beyannamelerin verilip vergisinin ödenip ödenmediği ve ayrıca mükellefe (Akten İmşaat Tic.ve San.A.Ş.'ye) ait hak edişinden kesilmesi gereken G.V.Stopajının beyan edilen gelirler içinde yer alıp almadığı anlaşılmadığından dilekçi iddiasının kabulü mümkün görülmemiştir. Bu itibarla, dilekçi iddialarının reddi ile 726 sayılı ilamın 5.maddesi ile 10.796.050.000 liraya ilişkin verilen tazmin hükmünün TASDİKİNE, 4-726 sayılı ilamın 6.maddesi ile çeşitli yapım işlerine ilişkin hak ediş ödemelerinde tahakkuk eden KDV'nin 1/3'ü oranındaki tutarın tavkifata tabi tutulmadığı gerekçesi ile 34.279.800.000-liraya tazmin hükmü verilmiştir. Dilekçi özetle; 91 Seri No'lu Katma Değer Vergisi (KDV) Genel Tebliği A-3 bölümünde "...Katma Değer Vergisi Kanununun 2 nci maddesinde tanımı verilen teslim mahiyetindeki işlemler bu bölümde

düzenlenen tevkifat uygulaması kapsamına girmemektedir.” denildiğini, bu duruma göre “malzeme temini ve yola nakli işleri” yapım işleri ile bu işlere ilişkin mühendislik mimarlık ve etüt proje hizmetleri işlerinin dışında olduğunu, konuyla ilgili Ankara Valiliği İl Defterdarlığı Vasıtalı Vergiler Gelir Müdürlüğü müktezasının savunması ekinde sunulduğunu, yine 91 seri numaralı KDV Genel Tebliğinin A-8 inci maddesinin iade başlıklı (c-)bendinde, tevkifata tabi hizmetleri ifa eden mükelleflerin iade talep etmeleri halinde hizmetin yapıldığı dönem beyannamesinin 49 uncu satırına hizmet bedelini, 59 uncu satırına ise “sorumlular tarafından tevkif edilen katma değer vergisi tutarını “yazacaklarını, bu bölüme işlemin bünyesine giren verginin yazılmasının söz konusu olmadığını, iade olarak talep edilen tutarın işlemin bünyesine giren verginin değil, tevkif edilen vergi esas alınarak belirleneceğini, böylece iadesi istenecek KDV’nin hiçbir surette tevkif edilen vergiden fazla olmayacağını, ayrıca iade talep eden mükelleflerden istenen “yüklenilen vergiler listesi” iadenin tevkif edilen vergi tutarına göre belirlenmesine engel teşkil etmeyeceğini, bu durumda Devletin herhangi bir kaybının bulunmadığını beyan ederek ve ayrıca yüklenicilere ait borç yoktur yazısı göndererek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmiştir. 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 9/1’inci maddesinde “Mükellefin Türkiye içinde ikametgahının, işyerinin, kanuni merkezi ve iş merkezinin bulunmaması hallerinde ve gerekli görülen diğer hallerde Maliye Bakanlığı, vergi alacağının emniyet altına alınması amacıyla, vergiye tabi işlemlere taraf olanları verginin ödenmesinden sorumlu tutabilir.” hükmüne yer verilmektedir. Maliye Bakanlığına tanınan bu yetkiye istinaden; 28.02.2004 tarih ve 25387 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan 91 Seri No.lu KDV Genel Tebliğinin; “(A-2) Sorumlu Tayin Edilen ve Tevkifat Yapacak Kuruluşlar” başlıklı bölümünde katma değer vergisi tevkifatı yapmakla sorumlu olan kuruluşlar sayılmış olup, “Tevkifat Uygulanacak İşlemler” başlıklı bölümünde ise bu kurum ve kuruluşların hangi hizmetlere tevkifat uygulayacağı hüküm altına alınmıştır.

Anılan Tebliğin “(A-5) Tevkifata Tabi Tutulan İşlemlerin Kapsamı” başlıklı bölümünün “(a) Yapım İşleri ile Bu İşlere İlişkin Mühendislik-Mimarlık ve Etüt-Proje Hizmetleri” başlıklı alt bendinde; bu tebliğin uygulanmasında yapım işlerinin; bina, karayolu, demiryolu, otoyol, havalimanı, rıhtım, liman, tersane, köprü, tünel, metro, viyadük, spor tesisi, alt yapı, boru iletim hattı, haberleşme ve enerji nakil hattı, baraj, enerji santrali, rafineri tesisi, sulama tesisi, toprak ıslahı, taşkın koruma ve dekapaj gibi her türlü inşaat işleri ve bu işlerle ilgili tesisat, imalat, ihrazat, nakliye, tamamlama, (boya badana dahil) her türlü onarım, restorasyon, çevre düzenlemesi, sondaj, yıkma, güçlendirme ve montaj işleri ile benzeri yapım işlerini kapsadığı; ayrıca, yapım işleri ile birlikte ifa edilen mimarlık ve mühendislik, etüt ve proje, harita ve kadastro, imar uygulama, her ölçekte imar planı hizmetleri ve benzeri hizmetlere de yapım işleri için öngörülen oranda tevkifat uygulanacağı ancak, bu hizmetlerin yapım işlerinden ayrı olarak danışmanlık ve benzeri hizmetler adı altında verilmesi halinde bu tebliğin (A/5-f) bölümünde belirtilen “Danışmanlık ve Denetim Hizmetleri” kapsamında değerlendirileceği açıklamaları yer almıştır. Görüldüğü üzere yapım işlerinin ne olduğu kesin çizgiler ile sınırlandırılmamış “gibi” adatı kullanılmak suretiyle burada ismen teleffuz edilen işlere benzerlik gösteren diğer işlerin de tevkifata tabi olduğu hükme bağlanmıştır. Burada önemli olan husus verilen hizmetler ile ‘yapım işleri ‘ arasında bir illiyet bağının aranması gerekeceğidir. Bir başka ifade ile yapım işlerinin türevi işler olarak görülecek tesisat, imalat, ihrazat, nakliye, tamamlama gibi işler yapım işleri ile birlikte yapılması halinde yapılan işlemlerin tümüne ilişkin bedel üzerinden Katma Değer Vergisi tevkifatı uygulanacaktır. Ancak, yapım işlerinin türevi olan işlerin tek başına yapıldıkları durumda tevkifat uygulanmayacaktır. Bu kapsamda yapı işinin bünyesinde değil de müstakil olarak yapılan; 7.Bölge Müd.yollarında kar mücadelesi için gerekli olan kaya tuzu temini ve nakliyesi işi (Verile emri No:2115), (Samsun- Çorum) Ayr Amasya Devlet Yolu (

Sulova Geçişi) Malzeme Nakli (Verile emri No:5746), Makine –Teçhizat Bakım Onarım Gideri (Verile emri No:6407), Çorum İli Çevresinde Yolların Bakım ve Onarımı İçin Ocak Taşından Konkasörle Kırılmış ve Elenmiş İstenilen Tipte Asfalt Mıcırının Temini ve Yola Nakli (Verile emri No:6526), Çamaş Geçişi İ.Y.nun Bakım ve Onarımı İçin Gerekli Temel Malzemesi Taş Ocağından Konkasörle Kırılarak temini ve Yola Nakli (Verile emri No:6852, 6910), Havza-Kavak D.Y.Ayr.Samsun –Amasya İl Sınırı Ladik Taşova D.Y.Sanat Yapıları,Alttemel ve Mıdır Nakli İşi İçin 3 Adet Kamyon Çalışması (Verile emri No:7207), 77.Şube Şefliğine Bağlı Fatsa ve Efirli Plent Sahalarına 1” Temel Malzemesinin Temini ve Nakli İşi (Verile emri No:8035), 74 Şube Şefliği İhtiyacı Olan Temel Malzemesinin Şube Sahasına Nakli (Verile emri No:8296), Sinop Ayancık D.Y.nun 35+000 Km.sindeki İncipınarı Heyalanı Islahı Alt Temel ve Temel Malzemesi Temini ve Nakli (Verile emri No:9091) İşlerinde Katma Değer Vergisi Genel Tebliği (Seri No:91)’ne göre yapım işi olarak kabul edilmeyerek 1/3 oranında KDV tevkifatı yapılmamasında mevzuata aykırılık görülmemiştir. İlam da belirtilen diğer; 78.Şube Şefliği yollarında Bakım Onarım İşi (Verile emri No:5418,6395,7709,8290) 72.Şube Şefliğinin Tesis Onarım İşi (Verile emri No:6099), 74 Şube Şefliği Turhal ve Yatmış Bakımevlerinin Onarımlarının Yapılması (Verile emri No: 6100), Karayolları 76 Şube Şefliğinde Dumantepe Bakımevi Onarım İşi (Verile emri No:6359), Samsun Şehir Geçişinde 6 Adet Kavşağın Yeşil Dalga Sinyalizasyon Sistemine Bağlanması ve Tadilatının Yapılması İşi(Verile emri No:7905), Sulova Şehir Geçişi Prefabrik Beton Bordürün Yerine Döşenmesi İşi (Verile emri No:8831) Çorum İli Dahilindeki Muhtelif Köprü Korkuluklarının Onarılması ve Boyanması (Verile emri No:7335), Amasya İli Dahilindeki Muhtelif Köprü Korkuluklarının Onarılması ve Boyanması (Verile emri No:7350), Ordu İli Dahilindeki Muhtelif Köprü Korkuluklarının Onarılması ve Boyanması (Verile emri No:7354), Samsun İli Dahilindeki Muhtelif Köprü Korkuluklarının Onarılması ve Boyanması (Verile emri No:7578), Tokat İli Dahilindeki Muhtelif Köprü Korkuluklarının Onarılması ve

Boyanması İşi(Verile emri No:7726)'nde Katma Değer Vergisi Genel Tebliği (Seri No:91)'ne göre yapım işi olarak kabul edilerek 1/3 oranında KDV tevkifatı yapılması gerekmekte idi. Dilekçi, işin yüklenicilerine ait katma değer vergisi borcu yoktur yazısını göndermek suretiyle tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmişse de, söz konusu yazıdan anılan işler nedeniyle beyan edilmesi gereken katma değer vergilerinin beyan edilip edilmediği ve bu kapsamda ödenmesi gereken katma değer vergisinin ödenip ödenmediği anlaşılmadığından, dilekçi iddiasının kabulü mümkün görülmemiştir Açıklanan nedenlerden dolayı 726 sayılı ilamın 6.maddesiyle 34.279.800.000-liraya ilişkin verilen tazmin hükmünden mevzuata uygun ödenen 16.039.400.000-liranın düşülerek geriye kalan ve mevzuata aykırı ödenen 18.240.400.000-Liranın;Tahakkuk Memuru (Tek.Hes.Şb.Müd.) Ali Öztürk İle Sayman (Saymanlık Müdürü) M.Fatih Çaboğu'nun uhdesinde kalmak üzere, hükmün 18.240.400.000 Lira olarak DÜZELTİLMEK SURETİYLE TASDİKİNE, 5-726 sayılı ilamın 7.maddesi ile Karayolları 7.Bölge Müdürlüğü'ne ait su faturaları ödenirken resmi tarifelerin yanlış uygulanması nedeniyle 5.798.550.000-liraya tazmin hükmü verilmiştir. Dilekçi özetle; Belediyece 2004 yılında uygulanan kademe sistemindeki rakamların, abonenin bir günde kullandığı su miktarını litre olarak gösterdiğini, yapılan tüketimlerin m3 ten litreye çevrilerek okuma gün sayısına bölünmesi sonucu bir güne düşen ortalama tüketimin litre olarak 300-600-900 ve yukarısı olarak kademeli tarifelendirilmesi sonucunda hesaplandığını, oysa ilamda su tüketim rakamların m3 olarak değerlendirildiğini, ilgili belediyenin 2004 yılı fatura tahakkuklarını gösteren örnek çizelgenin savunması ekinde sunulduğunu buna göre bir fazla ödeme bulunmadığını beyan ederek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmiştir. Rapor dosyası ve eki belgelerin incelenmesinde; Samsun Büyükşehir Belediyesi Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğünün 2004 yılına ait su tarifesinde günlük ortalama su tüketim miktarlarının kademeli olarak litre cinsinden tespit edildiği, verile emirlerine ekli su faturalarında m3 olarak gösterilen su tüketim miktarları

litreye dönüştürölüp buna göre yapılan hesaplamada herhangi bir fazla ödeme bulunmadığı görölmüştür. ilamda ise bu kademeler m3 olarak değeriendirilmiş ve buna göre fazla ödeme hesaplanmıştır. Bu itibarla, dilekçi iddialarının kabulü ile 726 sayılı ilamın 7.maddesi ile 5.798.550.000 liraya ilişkin verilen tazmin hükmünün KALDIRILMASINA, Karar verildiği 06.05.2008 tarih ve 30138 sayılı tutanakta yazılı olmakla iş bu ilâm tanzim kılındı.]]>